

W ramach czwartego i ostatniego zarzutu wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd dopuścił się naruszeń prawa oraz oczywistych błędów w ocenie przez to że nie uwzględnił kryteriów prawnych właściwych dla oceny kwestii powstania lub wzmocnienia pozycji dominującej, ani nie ocenił kwestii, czy zobowiązania były właściwe w świetle poczynionych przez Komisję ustaleń.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2010 r. w sprawie T-452/04 Éditions Jacob przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2010 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-553/10 P)

(2011/C 46/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, O. Beynet i S. Noë, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 września 2010 r. w sprawie T-452/04 Éditions Jacob przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji D(2004) 203365 z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącej zatwierdzenia Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych zgodnie z decyzją Komisji 2004/422/WE z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i z porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (sprawa COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (¹);
- w stosownym wypadku, definitywne rozstrzygnięcie kwestii będących przedmiotem niniejszego odwołania i oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności; oraz
- obciążenie strony skarżącej [Éditions Jacob] kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Komisja odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, gdyż nie zbadał konsekwencji ewentualnego braku niezależności pełnomocnika od spółki Eeditis przy realizacji jego zadań dotyczących spółki Wendel. Według wnoszącej odwołanie brak niezależności osoby, której powierzono ocenę kandydata, ma znaczenie prawne jedynie wówczas, gdy zostanie dowiedzione, że przy dokonywaniu takiej oceny osoba ta kierowała się względami innymi niż troska o prawidłowe wykonanie powierzonych jej zadań.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo i wypaczył fakty, uznając, że sprawozdanie przedstawione przez pełnomocnika miało decydujący wpływ na treść zaskarżonej decyzji, podczas gdy w rzeczywistości, chociaż Komisja winna wziąć je pod uwagę, to jednak nie jest ona związana opinią pełnomocnika i pozostaje zobowiązana do przeprowadzenia niezbędnego dochodzenia w celu zbadania, czy nabywca spełnia kryteria zatwierdzenia.

W ramach zarzutu trzeciego, który składa się z dwóch części, Komisja twierdzi po pierwsze, że Sąd dokonał błędnej wykładni prawa w odniesieniu do kwestii skuteczności pierwszego zarzutu podniesionego przez skarżącą, dotyczącego ważności zaskarżonej decyzji, a po drugie, że naruszył w tym względzie obowiązek uzasadnienia.

(¹) Dz.U. L 125, s. 54.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2010 r. w sprawie T-452/04 Éditions Jacob przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 26 listopada 2010 r. przez Lagardère SCA

(Sprawa C-554/10 P)

(2011/C 46/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lagardère SCA (przedstawiciele: A. Winkler, F. de Bure i J.-B. Pinçon, adwokaci)

Druga strona postępowania: Éditions Odile Jacob SAS, Komisja Europejska, Wendel Investissement SA

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 września 2010 r. w sprawie T-452/04, w którym stwierdzono nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącej zatwierdzenia Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych w ramach procedury kontroli koncentracji COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP;

— oddalenie skargi na tę decyzję wniesionej do Sądu przez Odile Jacob;

— obciążenie Odile Jacob całością kosztów powstałych w niniejszej sprawie, zarówno w postępowaniu pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Lagardère twierdzi, że Sąd naruszył prawo, opierając się na zarzucie niezgodności z prawem decyzji o zatwierdzeniu pełnomocnika, w celu uzasadnienia stwierdzenia nieważności decyzji dotyczącej zatwierdzenia nabywcy aktywów.

W ramach zarzutu drugiego, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, uznając, że obecność przedstawiciela pełnomocnika w zarządzie Editis jako niezależnej osoby trzeciej mogła uzasadniać stwierdzenie nieważności decyzji o zatwierdzeniu nabywcy aktywów. Wniosek taki jest wynikiem wypaczenia pewnych faktów, oczywistych braków uzasadnienia a także szeregu naruszeń prawa. Tak więc Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni pojęcia niezależności (pierwsza część zarzutu); w uzasadnieniu wyroku Sąd nie wykazał, w jaki sposób istniejące powiązanie między przedstawicielem pełnomocnika a Editis mogło wypaczyć treść sprawozdania przedstawionego przez pełnomocnika Komisji (druga część zarzutu); Sąd wypaczył fakty i obarczył zaskarżony wyrok oczywistym brakiem uzasadnienia, uznając, że sprawozdanie pełnomocnika wywarło decydujący wpływ na treść decyzji o zatwierdzeniu nabywcy aktywów (trzecia część zarzutu); wreszcie Sąd naruszył prawo, stwierdzając nieważność decyzji o zatwierdzeniu nabywcy aktywów, nie wykazawszy w jakim zakresie jej treść byłaby inna, gdyby nie wystąpiły zarzucane nieprawidłowości (czwarta część zarzutu).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Chartres (Francja) w dniu 29 listopada 2010 r. — Michel Bourges-Maunoury i Marie-Louise Heintz po mężu Bourges-Maunoury przeciwko Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Sprawa C-558/10)

(2011/C 46/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Chartres (Francja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Michel Bourges-Maunoury i Marie-Louise Heintz po mężu Bourges-Maunoury.

Strona pozwana: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 2 rozdziału V Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich do Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uwzględnieniu w ramach obliczania górnej granicy wymiaru podatku majątkowego (impôt de solidarité sur la fortune) całości dochodów podatnika, włącznie z dochodami wypłacanymi przez instytucje Wspólnot?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, str. 13, obecnie art. 12 rozdziału V Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. 2010, C 83, s. 266)

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-569/10)

(2011/C 46/10)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciel: K. Herrmann, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niepodjęcie środków niezbędnych do zapewnienia aby dostęp do działalności polegającej na poszukiwaniu, badaniu i produkcji węglowodorów był pozbawiony wszelkiej dyskryminacji zainteresowanych podmiotów oraz by zezwolenia na prowadzenie owej działalności udzielane były według procedury, zgodnie z którą wszystkie zainteresowane podmioty mogą składać wnioski i według kryteriów, które zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed rozpoczęciem okresu składania wniosków, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1 i art. 5 pkt 1 i 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów⁽¹⁾;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.